

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 460/2015-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vedené pod sp. zn. Rvp 240/2015– sp. zn. Rvp 251/2015, sp. zn. Rvp 692/2015– sp. zn. Rvp 699/2015, sp. zn. Rvp 1006/2015– sp. zn. Rvp 1007/2015, sp. zn. Rvp 1678/2015– sp. zn. Rvp 1679/2015, sp. zn. Rvp 2557/2015– sp. zn. Rvp 2561/2015, sp. zn. Rvp 3952/2015– sp. zn. Rvp 3964/2015, sp. zn. Rvp 3966/2015– sp. zn. Rvp 3970/2015, sp. zn. Rvp 4054/2015 – sp. zn. Rvp 4056/2015 a sp. zn. Rvp 7225/2015 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň namietaného porušenia čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Krajského súdu v Trnave a jeho uzneseniami uvedenými v prílohe tohto rozhodnutia v spojení s uzneseniami Okresného súdu Galanta uvedenými v prílohe tohto rozhodnutia a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 240/2015– sp. zn. Rvp 251/2015, sp. zn. Rvp 692/2015– sp. zn. Rvp 699/2015, sp. zn. Rvp 1006/2015– sp. zn. Rvp 1007/2015, sp. zn. Rvp 1678/2015– sp. zn. Rvp 1679/2015, sp. zn. Rvp 2557/2015– sp. zn. Rvp 2561/2015, sp. zn. Rvp 3952/2015 – sp. zn. Rvp 3964/2015, sp. zn. Rvp 3966/2015– sp. zn. Rvp 3970/2015, sp. zn. Rvp 4054/2015 – sp. zn. Rvp 4056/2015 a sp. zn. Rvp 7225/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. I. ÚS 460/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli od 13. januára 2015 do 19. marca 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a zákazu diskriminácie zaručeného čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru a zároveň aj porušenie práva na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Krajského súdu v Trnave a jeho uzneseniami uvedenými v prílohe tohto rozhodnutia (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia Krajského súdu v Trnave“) v spojení s uzneseniami Okresného súdu v Galante

uvedenými v prílohe tohto rozhodnutia (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia Okresného súdu Galanta“).

2. Sťažovateľka v predostretej argumentácii (už mnohonásobne a pravidelne sa opakujúcej, pozn.) atakuje závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti uvedených okresných súdov a krajského súdu, ktorým vytyka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávnych ustanovení príslušných právnych predpisov vzťahujúcich sa na ich postup a rozhodnutia v exekučných konaniach vedených pred uvedenými všeobecnými súdmi a zároveň poskytuje ústavnému súdu vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na uvedené konania.

3. V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej v záhlaví tohto rozhodnutia označených práv postupom a napadnutými rozhodnutiami Okresného súdu Galanta a Krajského súdu v Trnave, ktoré ďalej zruší a predmetné veci vráti na ďalšie konanie, prizná jej primerané finančné zadosťučinenie a úhradu trov konania.

II.

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky,

o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.A

K spoločnému prerokovaniu vecí

6. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov. V zmysle § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa už začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

7. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 240/2015– sp. zn. Rvp 251/2015, sp. zn. Rvp 692/2015– sp. zn. Rvp 699/2015, sp. zn. Rvp 1006/2015– sp. zn. Rvp 1007/2015, sp. zn. Rvp 1678/2015– sp. zn. Rvp 1679/2015, sp. zn. Rvp 2557/2014– sp. zn. Rvp 2561/2015, sp. zn. Rvp 3952/2015– sp. zn. Rvp 3964/2015, sp. zn. Rvp 3966/2015– sp. zn. Rvp 3970/2015, sp. zn. Rvp 4054/2015 – sp. zn. Rvp 4056/2015 a sp. zn. Rvp 7225/2015 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky, Okresného súdu Galanta a Krajského súdu v Trnave proti ktorým tieto

sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.B

K namietanému porušeniu označených základných práv a slobôd napadnutými rozhodnutiami Okresného súdu Galanta

8. V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. m. m. I. ÚS 103/02, I. ÚS 6/04, II. ÚS 122/05, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06). Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05).

9. Pokiaľ ide o napadnuté rozhodnutia Okresného súdu Galanta, ústavný súd vzhľadom na už uvedené poukazuje na skutočnosť, že proti týmto bolo možné podať

odvolanie ako riadny opravný prostriedok (čo sťažovateľka aj využila), a preto ňou podané sťažnosti v tejto ich časti bolo potrebné odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.C

K namietanému porušeniu označených základných práv a slobôd napadnutými rozhodnutiami Krajského súdu v Trnave

10. Ústavný súd po preskúmaní predmetu týchto sťažností a v kontexte aj svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov vo vzťahu k právnemu posudzovaniu notárskych zápisníc, ako aj rozsudkov rozhodcovského súdu ako exekučných titulov koncipovaných na podklade neprijateľných podmienok v úverových zmluvách vrátane posúdenia zmlúv o úvere koncipovaných formulárovou formou ako spotrebiteľských zmlúv v nadväznosti na podmienky v nich uvedené vrátane záverov vyplývajúcich z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) vo veci Banif Plus Bank Zrt proti Csaba Cipani a spol. sp. zn. C-472/11 z 21. 2. 2013, ako aj postup všeobecných súdov v rozpore s § 57 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a krajského súdu v odvolacom konaní v rozpore s § 214 ods. 1 OSP a v neposlednom rade vo vzťahu k prejudiciálnemu konaniu. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii a skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj v prípadoch predošlých, dospel ústavný súd k záveru, že vzhľadom na to, že sťažovateľke sú notoricky

známe dôvody odmietnutia sťažností v úplne rovnakých prípadoch a ustálený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku v závislosti od predmetu napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov a ňou použitej argumentácie bez relevantných zmien, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s odôvodnením svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 220/2011 z 9. júna 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. I. ÚS 379/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 381/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 410/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 3/2013 zo 16. januára 2013, sp. zn. I. ÚS 110/2013 z 20. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 146/2013 z 13. marca 2013, sp. zn. I. ÚS 157/2013 z 13. marca 2013, sp. zn. I. ÚS 745/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. I. ÚS 99/2014 z 5. marca 2014, sp. zn. I. ÚS 100/2014 z 5. marca 2014, sp. zn. I. ÚS 212/2014 zo 7. mája 2014, sp. zn. II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, sp. zn. II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, sp. zn. II. ÚS 337/2012 z 13. septembra 2012, sp. zn. II. ÚS 62/2013 z 30. januára 2013, sp. zn. II. ÚS 79/2013 zo 7. februára 2013, sp. zn. II. ÚS 365/2013 z 26. júna 2013, sp. zn. II. ÚS 344/2013 z 19. júna 2013, sp. zn. II. ÚS 562/2013 z 30. októbra 2013, sp. zn. III. ÚS 178/2014 zo 4. marca 2011, sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. III. ÚS 488/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013, sp. zn. III. ÚS 453/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 173/2014 zo 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 176/2014 zo 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 178/2014 zo 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 214/2014 z 25. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 297/2014 z 24. apríla 2014, sp. zn. IV. ÚS 299/2012 zo 7. júna 2012, sp. zn. IV. ÚS 467/2012 z 18. septembra 2012, sp. zn. IV. ÚS 50/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 51/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 52/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 181/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 182/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 183/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 186/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 187/2014 z 20. marca 2014...), ktoré skončili odmietnutím podobných a opakujúcich sa sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto

v podrobnostiach odkazuje na svoje už citované svoje rozhodnutia. Zároveň ústavný súd prízvukuje, že sťažovateľka ani nevzniesla žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Lino Carlos Varela Assalino proti Portugalsku z 25. 4. 2002, sťažnosť č. 64336/01, ako aj rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 218/2009, sp. zn. 3 Cdo 51/2011, sp. zn. 3 Cdo 186/2012, sp. zn. 7 Cdo 56/2011).

11. Na podporu svojej argumentácie iba upriamuje pozornosť sťažovateľky aj na rozhodnutie Súdneho dvora sp. zn. C-76/10 zo 16. 11. 2010 vydané vo veci iniciovanej sťažovateľkou, ako aj na ďalšiu početnú judikatúru Súdneho dvora (napr. C-240/98 až C-244/98, C-473/00, C-168/05, C-243/08, C-40/08, C-227/08 a C-76/10) dotýkajúcu sa problematiky spotrebiteľského práva, ktoré podporujú právne závery ústavným súdom predostreté v jeho predošlých rozhodnutiach a ktoré sú aj sťažovateľke notoricky známe. V ostatnom poukazuje na rozsudok Súdneho dvora z 27. februára 2014 vo veci sp. zn. C-470/12, bod 41 (v rámci sporu, ktorého účastníkom je sťažovateľka, pozn.), v ktorom Súdny dvor výslovne deklaroval, že *„možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice 93/13, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou, a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky z 21. 11. 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32, a Mostaza Claro, C-168/05, Zb. s. I-10421, bod 25)“*.

12. Taktiež už len dodáva, že v súčasnom období platná právna úprava formulovaná v § 58 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorá bola zavedená zákonom č. 335/2012 Z. z. a je účinná od 1. januára 2013, počíta s možnosťou nariadenia pojednávania pred rozhodnutím exekučného súdu o zastavení vedeného exekučného konania podľa § 57 ods. 1 písm. a) až j) len ako s fakultatívnou možnosťou, a to len v prípade, že je to nevyhnutné pre objasnenie

veci. K sťažovateľkou namietanému postupu všeobecných súdov podľa § 57 ods. 1 písm. g) v spojení s § 57 ods. 5 Exekučného poriadku (právna úprava ktorých bola účinná v čase od 9. augusta 2012 do 31. decembra 2012) ústavný súd konštatuje, že aj v prípade, ak by tento postup nebol zo strany všeobecných súdov dodržaný (nariadenie pojednávania pred vyhlásením exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie, pozn.), nepredstavoval by také porušenie označených práv sťažovateľky, ktoré by svojou intenzitou bolo spôsobilé zasiahnuť do ňou označených práv v takom smere, aby ústavný súd mohol vysloviť ich porušenie (napr. I. ÚS 367/2014).

13. Ústavný súd vo svojej judikatúre stabilne uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, ktoré spočíva okrem iného na interpretácii právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu, pričom pri riešení (rozhodovaní) konkrétnych prípadov sa nesmie opomínať, že prijaté riešenie (rozhodnutie) musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (m. m. IV. ÚS 1/07, IV. ÚS 75/08, I. ÚS 57/07, I. ÚS 82/07, IV. ÚS 182/07, II. ÚS 410/2010). Priorizovanie formálnych požiadaviek vyplývajúcich z noriem bežného zákonodarstva (formálne poňatie právneho štátu) môže totiž v konkrétnych súdnych konaniach (alebo iných právom upravených konaniach pred orgánom verejnej moci) viesť k rozhodnutiam, ktoré budú v zjavnom rozpore s účelom a zmyslom príslušnej právnej úpravy. Inými slovami, ústavný súd predstavuje súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy), z čoho vyplýva, že nie je však súčasťou všeobecných súdov, ktorým preto ani nie je inštančne nadriadený. Úlohou ústavného súdu je kontrola rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, avšak len za situácie, keď svojimi rozhodnutiami zasahujú do ústavne zaručených základných práv a slobôd jednotlivca. To znamená, že ústavný súd nie je oprávnený zasahovať do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov v prípade, keď dochádza k porušeniu bežnej zákonnosti alebo iným nesprávnostiam, ktoré svojou podstatou spočívajú v rovine podústavného práva (m. m. I. ÚS 242/07).

14. V kontexte uvedeného ústavný súd odmietol sťažovateľkou podané sťažnosti týkajúce sa postupu a rozhodnutí krajského súdu z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti a nedostatku právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd prihliadajúc na zásadu procesnej hospodárnosti konania sťažovateľkou podané sťažnosti odmietol bez podrobnejšieho odôvodnenia (§ 25 ods. 2 posledná veta zákona o ústavnom súde). Keďže boli sťažnosti odmietnuté, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

15. V kontexte s už uvedeným ústavný súd už iba dodáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahľcuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom buď na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období, alebo na dôvod namietania neexistujúcich porušení základných práv a slobôd úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2015

Príloha k uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 460/2015

Por. č.	sp. zn. sťažností vedených ústavným súdom (Rvp)	sp. zn. uznesení Okresného súdu Galanta	sp. zn. uznesení Krajského súdu v Trnave
1	Rvp 240/2015	sp. zn. 20 Er 804/2008 z 11. júla 2012	sp. zn. 21 CoE 229/2013 z 27. júna 2014
2	Rvp 241/2015	sp. zn. 12 Er 237/2008 z 20. júla 2012	sp. zn. 6 CoE 345/2013 z 22. júla 2014
3	Rvp 242/2015	sp. zn. 7 Er 594/2003 z 11. júna 2012	sp. zn. 9 CoE 191/2013 z 24. júna 2014
4	Rvp 243/2015	sp. zn. 16 Er 391/2010 zo 17. decembra 2012	sp. zn. 9 CoE 322/2013 z 28. októbra 2014
5	Rvp 244/2015	sp. zn. 12 Er 77/2005 z 13. júla 2012	sp. zn. 6 CoE 353/2013 z 28. augusta 2014
6	Rvp 245/2015	sp. zn. 20 Er 843/2007 z 22. februára 2013	sp. zn. 25 CoE 92/2013 z 26. augusta 2014
7	Rvp 246/2015	sp. zn. 17 Er 801/2009 z 8. apríla 2013	sp. zn. 23 CoE 9/2014 z 24. septembra 2014
8	Rvp 247/2015	sp. zn. 15 Er 160/2011 z 8. februára 2013	sp. zn. 10 CoE 800/2013 zo 6. augusta 2014
9	Rvp 248/2015	sp. zn. 12 Er 327/2005 zo 16. júla 2012	sp. zn. 5 CoE 294/2013 z 21. augusta 2014
10	Rvp 249/2015	sp. zn. 10 Er 152/2009 z 28. marca 2013	sp. zn. 3 CoE 32/2014 z 9. septembra 2014
11	Rvp 250/2015	sp. zn. 24 Er 227/2009 z 28. januára 2013	sp. zn. 26 CoE 75/2013 z 15. júla 2014
12	Rvp 251/2015	sp. zn. 12 Er 366/2008 z 20. júla 2012	sp. zn. 24 CoE 20/2014 z 26. augusta 2014
13	Rvp 692/2015	sp. zn. 25 Er 714/2009 zo 16. novembra 2012	sp. zn. 9 CoE 316/2013 z 19. augusta 2014
14	Rvp 693/2015	sp. zn. 20 Er 1072/2007 z 31. januára 2013	sp. zn. 3 CoE 77/2014 z 21. októbra

			2014
15	Rvp 694/2015	sp. zn. 10 Er 136/2009 z 27. mája 2013	sp. zn. 23 CoE 146/2014 z 30. septembra 2014
16	Rvp 695/2015	sp. zn. 25 Er 390/2008 zo 16. januára 2013	sp. zn. 25 CoE 40/2014 zo 6. októbra 2014
17	Rvp 696/2015	sp. zn. 6 Er 286/2006 z 13. februára 2012	sp. zn. 11 CoE 34/2014 z 31. októbra 2014
18	Rvp 697/2015	sp. zn. 8 Er 828/2008 zo 17. mája 2012	sp. zn. 24 CoE 33/2014 z 29. októbra 2014
19	Rvp 698/2015	sp. zn. 13 Er 978/2007 z 20. februára 2013	sp. zn. 10 CoE 222/2014 z 30. septembra 2014
20	Rvp 699/2015 +	sp. zn. 25 Er 971/2009 z 12. novembra 2012	sp. zn. 24 CoE 69/2014 zo 4. novembra 2014
21	Rvp 1006/2015 Rvp 1007/2015	sp. zn. 16 Er 483/2005 z 27. septembra 2012	sp. zn. 5 CoE 16/2014 z 13. novembra 2014
22	Rvp 1678/2015	sp. zn. 17 Er 779/2007 z 27. marca 2014	sp. zn. 3 CoE 118/2014 zo 6. novembra 2014
23	Rvp 1679/2015	sp. zn. 16 Er 503/2007 z 28. septembra 2012	sp. zn. 23 CoE 259/2013 z 11. novembra 2014
24	Rvp 2557/2015	sp. zn. 16 Er 528/2006 z 22. júna 2012	sp. zn. 11 CoE 435/2013 z 31. októbra 2014
25	Rvp 2558/2015	sp. zn. 8 Er 332/2003 zo 7. júna 2012	sp. zn. 3 CoE 165/2014 z 2. decembra 2014
26	Rvp 2559/2015	sp. zn. 16 Er 463/2006 z 11. júna 2012	sp. zn. 3 CoE 172/2014 z 2. decembra 2014
27	Rvp 2560/2015	sp. zn. 20 Er 542/2009 z 30. januára 2013	sp. zn. 24 CoE 57/2014 z 19. novembra 2014
28	Rvp 2561/2015	sp. zn. 20 Er 749/2007 z 19. novembra 2012	sp. zn. 23 CoE 260/2013 z 11. novembra 2014
29	Rvp 3952/2015	sp. zn. 12 Er 200/2006 zo 17. júla 2012	sp. zn. 24 CoE 89/2014 z 19. novembra 2014
30	Rvp 3953/2015	sp. zn. 24 Er 2/2009 z 5. októbra 2012	sp. zn. 3 CoE 171/2014 z 9. decembra 2014
31	Rvp 3954/2015	sp. zn. 12 Er 90/2006 zo 17. júla 2012	sp. zn. 21 CoE 236/2013 z 31. októbra 2014
32	Rvp 3955/2015	sp. zn. 12 Er 205/2005 zo 16. júla 2012	sp. zn. 23 CoE 369/2013 z 25. novembra 2014
33	Rvp 3956/2015	sp. zn. 16 Er 535/2006 z 27. septembra 2012	sp. zn. 10 CoE 398/2014 z 27. novembra 2014
34	Rvp 3957/2015	sp. zn. 23 Er 229/2009 z 22. marca 2012	sp. zn. 26 CoE 36/2014 z 25. júla 2014
35	Rvp 3958/2015	sp. zn. 24 Er 501/2009 z 12. júla 2013	sp. zn. 9 CoE 323/2013 z 21. októbra 2014
36	Rvp 3959/2015	sp. zn. 23 Er 955/2007 zo 14. decembra 2012	sp. zn. 3 CoE 325/2013 z 27. mája 2013
37	Rvp 3960/2015	sp. zn. 23 Er 777/2008 zo 17. decembra 2012	sp. zn. 6 CoE 30/2014 z 25. novembra 2014
38	Rvp 3961/2015	sp. zn. 12 Er 976/2007 z 18. decembra 2013	sp. zn. 10 CoE 248/2014 z 27. novembra 2014
39	Rvp 3962/2015	sp. zn. 23 Er 138/2008 zo 14. decembra 2012	sp. zn. 3 CoE 30/2014 z zo 17. júla 2014
40	Rvp 3963/2015	sp. zn. 20 Er 753/2007 z 23. marca 2012	sp. zn. 21 CoE 193/2013 z 30. apríla

41	Rvp 3964/2015	sp. zn. 23 Er 171/2007 zo 6. marca 2013	2014 sp. zn. 3 CoE 71/2014 z 21. októbra 2014
42	Rvp 3966/2015	sp. zn. 20 Er 322/2009 z 19. novembra 2012	sp. zn. 24 CoE 30/2014 z 21. októbra 2014
43	Rvp 3967/2015	sp. zn. 23 Er 624/2007 z 13. decembra 2012	sp. zn. 3 CoE 70/2014 z 11. septembra 2014
44	Rvp 3968/2015	sp. zn. 23 Er 344/2009 z 22. marca 2012	sp. zn. 6 CoE 47/2014 z 30. októbra 2014
45	Rvp 3969/2015	sp. zn. 12 Er 227/2009 z 2. augusta 2012	sp. zn. 23 CoE 370/2013 z 25. novembra 2014
46	Rvp 3970/2015	sp. zn. 14 Er 183/2005 z 27. septembra 2012	sp. zn. 23 CoE 352/2013 z 11. novembra 2014
47	Rvp 4054/2015	sp. zn. 8 Er 387/2010 zo 17. októbra 2012	sp. zn. 5 CoE 32/2014 z 18. decembra 2014
48	Rvp 4055/2015	sp. zn. 26 Er 787/2009 z 10. mája 2013	sp. zn. 23 CoE 378/2013 zo 17. decembra 2014
49	Rvp 4056/2015	sp. zn. 14 Er 440/2005 z 11. júna 2012	sp. zn. 26 CoE 86/2014 z 22. decembra 2014
50	Rvp 7225/2015	sp. zn. 12 Er 827/2008 z 20. júla 2012	sp. zn. 5 CoE 21/2014 z 25. novembra 2014